

Dreck 2

Ooit geloofde men dat drek, uitwerpselen en urine, van mens en dier de ergste ziektes kon genezen. Misschien was het ontstaan vanuit de ervaring dat mest op schrale bodem een hoop goeds deed voor planten en het dus ook goed moest zijn voor mensen. In ieder geval: er bestonden speciale 'Dreck-apotheken'; de apotheker deed om begrijpelijke redenen zijn werk het liefst buiten. Drektherapie bereikte haar hoogtepunt in het middel van de zeventiende eeuw, en werd prachtig beschreven door Vadertje Cats. (zie Dreck 1, pagina 15)

Probeer het vooral niet thuis uit, maar voor het griezeleffect een paar 'medicijnen': Hondenkeutels innmene tegen 'krimping der darmen en benaauwde keele', maar uitwendig gebruikt tegen schurft en harde gezwellen. Urine van een zwarte kat die drie dagen was opgesloten in een doorboorde ton, moest met een veer worden aangebracht in het oor van een dove. Thee getrokken van koeienplakkaten die een jaar hadden liggen sudderen in een krijtton verhielp borstkwalen, en in een zalf was het goed tegen winterhanden en tbc. Geitenmest vonden ze zo 'verdouwende' dat het hielp tegen harde gezwellen en verstopping van de mild. Het verlichtte ook 'maendstonden'. Paardenmest in melk gekookt, was goed tegen constipatie, en hoendermest bevorderde de baardgroei van een jongmens. De mest van een gans, met jonge kruiden gevoed, in de zon gedroogd en daarna verpulverd, vermengd met witte wijn, beetje suiker en kaneel erbij en dat vijf tot zes dagen lang 's morgens gedronken, drijft de geelzucht uit. Tot slot: Drie muizenkeutels geweekt in melk waren goed om de stoelgang van kinderen te bevorderen. Maar je kon ze ook in je holle kies stoppen, tegen kiespijn!

BRON: DEEREN IN DE VOLKSGENEESKUNST, DR. M. DE WAAL, UITGEVERIJ DE VLEIJT, ANTWERPEN

kikker

lengte 12 mm dikte 3 mm vorm vlekjes op stenen langs de waterkant kleur bruin die eet insecten vindplaats waterkant niet verwarren met watervogels, die hebben vaak een wit stukje in of aan een poepje / uitwerpselen van de verschillende soorten kikkers en padden zijn moeilijk uit elkaar te houden

Veel waterdieren poepen in het water. Dat geldt voor eenden en andere watervogels maar ook voor bevers en muskusratten. Langs het water kom je minder gauw poep tegen dan bijvoorbeeld in het bos.